

Abstracts

Educational inequalities – and what lies behind them

István Polónyi

Abstract

This paper analyses the inequality in the educational attainment of the population of the domestic and developed countries, mainly those of the European Union, in the 21st century. It examines one possible cause of the disparity in inequality between countries, pointing to differences in the rates of secondary education, with higher rates of population in post-socialist countries in this area. The study finds that the higher rates of secondary education in post-socialist countries are the result of a high educational policy preference for secondary vocational education, which is a consequence of the re-industrialisation policies of these countries. The paper also highlights the link between educational inequalities and earnings inequalities. The paper concludes by pointing out that it is feared that this education policy will have several negative effects: higher levels of earnings inequality and a lag in human resource development behind developed countries.

Keywords: educational inequality, re-industrialisation, earnings inequalities

Who takes what to the other side? - Examination of instructor's methodological flexibility through the example of a higher education institution

Katalin Tóth – Márta Folmeg – Lilla Sebestyén – Beatrix Fűzi

Abstract

The pandemic brought a number of challenges to the lives of university instructors (Jarjabka et al., 2020), the most significant of which was the almost immediate transition to digital education. The instructors, who were used to classical university teaching, had to leave their previous teaching practice and, as newcomers, had to apply the “non-existent” digital teaching methodology and the use of new software. Although digital solutions appeared in higher education pre COVID-19 period, no one expected such a transformation. The openness, attitude and preparation of the trainers varied, some were more enthusiastic and experimenters and those who wanted to stick to the tried and tested methods, which also determined their teaching attitude. The research, which covered three university semesters, was based on questionnaires filled in by instructors, and in parallel the activity of users of the university frameworks were monitored. The quantitative and qualitative data provided a picture of the extent to which motivation, supportive and disincentive factors and their interrelationships are present in the higher education institution under study. The results clearly show that instructors have experienced the global crisis, feeling that the strategies proven appropriate so far are no longer working. They still insist on the safety of the classroom, but they are also open to the new features of online education. In order to develop a new higher education strategy based on design thinking, we need to summarize the results and think about the direction in which we will develop higher education in the future and what instructor competencies will be needed for this. The results of our research show the direction of the complex support environment and service system that we need to create for instructors to meet the challenges of 21st century higher education and experience the joys of the profession.

Keywords: digital teaching methodology, university instructors, development of higher education

Change in the digital competence of teachers in the diaspora during the lockdown caused by the pandemic

Melinda Csima – Nikolett Nemes

Abstract

The impact of the COVID-19 epidemic is seen in all areas, which, besides the healthcare system, is extremely strong in the field of education, and supplementary schools operating in the diaspora have not been untouched, either. In several cases, closures prohibited face-to-face education for longer or shorter periods and necessitated a switch to online teaching. Our cross-sectional, exploratory study focused on the online pedagogical practice of teachers working in Hungarian supplementary schools of the diaspora. We wished to capture how the pandemic affected the practices of supplementary schools in the diaspora, and how the teachers there were able to adapt to the changed situation. The questionnaires included in the analysis were completed in 17 different countries on five continents (n=46). The responses show that the sudden change in working patterns caught the teachers in the diaspora unprepared. In the pandemic situation, teachers had to find new ICT tools. To maintain attention, interest and motivation during online education, a variety of illustrations and action were necessary, which were directly proportional to the different tools involved. Despite the difficulties, it can be said overall that although digital teaching in this form is a work pattern born out of necessity, it contributed to the development of teachers' digital competencies and to the broadening of their methodological repertoire. Incorporating new knowledge and skills acquired during the pandemic into the teaching-learning process in the post-pandemic period can contribute to the increase of teachers' effectiveness and students' achievement.

Keywords: diaspora, supplementary school, COVID-19, online education

How are paper-pencil and digital test achievements different? A systematic review of the experiences from PISA, TIMSS and PIRLS

Judit T. Kárász – Krisztián Széll

Abstract

The National Assessment of Basic Competencies (NABC) is the largest student assessment operating in Hungary. The assessment has been measuring students in public education for twenty years. It assesses mathematical literacy and reading comprehension previously in two (6th and 8th), now in three grades (6th, 8th and 10th). NABC was implemented for the first time with an electronic data collection in 2022. This is following the trends of international large scale student assessments (ILSA). PISA, TIMSS and PIRLS, in which Hungary typically participates since their beginning, have been changed to computer-based assessments during recent measurement cycles. An aim of the assessments above is to compare countries or grades and to report trends. To ensure the continuity, it is necessary to examine the possible difference between the two delivery methods, which is called mode effect. Since NABC typically follows the methodology of the ILSAs, we assumed that mode effect studies related to them could be a good source of information for the domestic assessment. Evidence can be in the own documents of the assessments or in independent analyses. Our research question was what scientific evidence can be obtained in connection with the PISA, TIMSS and PIRLS assessments in the domestic and international scientific space or in the documents of the ILSAs regarding the differences between paper-based and computer-based delivery. The documentation of the assessments typically showed a mode effect of 10-20 points. To ensure the continuity of trends mode effect was treated uniformly in forming trends, except for a few countries or items. However, critical studies point out that the mode effect may differ from country to country, leading to a false conclusion drawn from trends.

Keywords: student assessment, mode effect, systematic review

The conception of childhood in the 1980s – Visual analysis

Pálma Farkas

Abstract

The history of education in the post-1945 period is the subject of many researchers, but they tend to focus on the 1950s and 1960s. The aim of this research is to unpack a possible narrative of the 1980s concept of childhood by exploring visual sources. The aim of the study is to provide a contribution to an analytical understanding of the recent period. The visual sources mentioned are mainly posters and card calendars, which are analysed through a complex methodological investigation. The methodology combines previous researches in visual sociology and iconography-iconology. In the case of children's periodicals, I am assisted by research on the concept of childhood from the 1950s (Kéri, 2002, 2008) and the 60s-80s (Darvai, 2011; Géczi, 2010; Géczi, & Darvai, 2010), as well as iconography-iconology (Endrődy-Nagy, 2010, 2015, 2017; Géczi, 2008; Somogyvári, 2012, 2015; Támba, 2020) and visual sociology (Sztompka, 2009). In order to select the sample, a deeper knowledge of the political, social and historical context of the period was necessary. The results showed that, in the case of the visual sources studied, propagandistic tendencies and elements of conformity to expectations were more evident at the beginning of the decade, while secondary meanings were also clearly discernible in all cases. As the decade drew to a close, the concept of childhood as meeting and conforming to socialist expectations, as represented in the triad of movement life - sport and - school life, were transformed into a more free, open and more lively child, symbolically embraced by the idealised, protective mother. What makes the research relevant is that the children of the period are now young parents, many of them raising primary school or pre-school children. The research can contribute to a deeper understanding of the narrative of the 1980s concept of childhood, thereby enriching the research on the history of children in Hungary and broadening the range of visual sources that can be included in the research.

Keywords: 1980s, concept of childhood, poster analysis, iconography, childhood

A qualitative study on an AR exhibition guide application

Ádám Kuttner

Abstract

In recent years, museums have been inundated with a plethora of applications based on augmented and virtual reality technology. However, there are currently few analytical methods available to professionals to analyse and evaluate the use of these technologies in terms of exhibition communication. In this study, I present a qualitative analysis of the communication aspects of a self-developed AR technology-based exhibition tour guide tool in the Móra Ferenc Museum in Szeged, with 79 participants and in the context of a school session, using a research method based on the visual framing methodology. The results of this research will hopefully contribute to the study and evaluation of similar technology-based developments.

Keywords: exhibition communication, augmented reality, museum pedagogy

Szerkesztőség:
Szegedi Tudományegyetem
Bölcsészeti- és Társadalomtudományi
Kar Dékáni Hivatal,
6722 Szeged Egyetem u. 2.
e-mail: iskolakultura@iskolakultura.hu

Elektronikus változat,
közlési feltételek:
www.iskolakultura.hu

15. *H. Nagy Péter* (2002, szerk.): Ady-értelmezések
16. *Kéri Katalin* (2002): Nevelésügy a középkori iszlámban
17. *Gécz János* (2003): Rózsahagyományok
18. *Kocsis Mihály* (2003): A tanárképzés megítélése
19. *Gelencsér Gábor* (2003): Filmolvasókönyv
20. *Takács Viola* (2003): Baranya megyei tanulók tudásstruktúrája
21. *Lajtai L. László* (2004): Nemzetkép és iskola, 1777–1888
22. *Franyó István* (2004): Biológiai műveltségünk
23. *Golnhofer Erzsébet* (2004): Pedagógiai nézetek Magyarországon, 1945–1948
24. *Bárdos Jenő* (2004): Nyelvpedagógiai tanulmányok
25. *Kamarás István* (2005): Olvasásügy
26. *Gécz János* (2005): Pedagógiai tudásátadás
27. *Révay Valéria* (2005, szerk.): Nyelvészeti tanulmányok
28. *Pukánszky Béla* (2005, 2006):
Gyermekszemlélet a 19. században
29. *Szépe György – Medve Anna* (2005, 2006, szerk.): Anyanyelvi nevelési tanulmányok I.
30. *B. Nagy Ágnes – Medve Anna – Szépe György* (2006, szerk.): Anyanyelvi nevelési tanulmányok II.
31. *Gécz János* (2006): Az iskola kultúrája: nevelés és tudomány
32. *Kelemen Elemér* (2007): A tanító a történelem sodrában. Tanulmányok a magyar tanítóság 19–20. századi történetéből
33. *Medve Anna – Szépe György* (2008, szerk.): Anyanyelvi nevelési tanulmányok III.
34. *Boros János* (2009): Filozófia!
35. *Hoffmann Zsuzsanna* (2009): Antik nevelés
36. *Orbán Jolán* (2010): Jacques Derrida szakmai hitvallása
37. *Boros János* (2010): A tudomány, a tudás és az egyetem
38. *Gécz János* (2010): Sajtó, kép, neveléstörténet
39. *Révay Valéria* (2010): A nyelvhasználat szintjei a XVII–XIX. században Északkelet-Magyarországon
40. *Medve Anna – Farkas Judit – Szabó Veronika* (2010): 4×12 mondat
41. *Koltai Zsuzsa* (2011): A múzeumi kultúrák közvetítés változó világa
42. *Boros János* (2011): Demokrácia és szabadság
43. *Érfalvy Livia* (2012): Kosztolányi írásművészete
44. *Nagy Péter Tibor* (2012): Oktatás, -történet, -szociológia
45. *Horváth József* (2012): Íráspedagógiai tanulmányok
46. *Boros János* (2013): Időszerű etika
47. *Boros János* (2014): Szenvedély és szükségyszerűség
48. *Mészáros György* (2014): Szubkultúrák és iskolai nevelés
49. *Bence Erika* (2015): Virtuális irodalomtörténet
50. *Mekis D. János* (2015): Auctor ante portas
51. *Boros János* (2016): Etika és politika
52. *Racsko Réka* (2017): Digitális átállás az oktatásban.

Polónyi István

Iskolázottsági egyenlőtlenségek – és ami mögöttük van

Magyarán a posztszocialista országok magas középfokú iskolázottságú népessége alapvetően a magas középfokú szakmai végzettségűek számából következik. Ez nyilvánvalóan egy tudatos oktatáspolitikai következménye, amely az újraiparosítást szolgálja. Mint Uliha és Vincze (2014) írja: „Magyarországon a 2010-es kormányváltás óta gazdaságpolitikai cél az újraiparosítás.” Nagy, Udvari és Lengyel (2019) arra is rámutat, hogy az EU posztszocialista tagországainak mindegyikében újraiparosítási folyamatok zajlanak, (míg az EU fejlett országaiban dezindusztrializáció történik). Részben ennek a hatását látjuk az iskolázottsági szerkezetben. A reindusztrializáció a szakképzés magas oktatáspolitikai prioritását eredményezi, mivel ez szükséges az újraiparosítás szakemberigényének kielégítéséhez, a (szak)képzettséggel rendelkező népesség arányának kiszélesítéséhez.

Tóth Katalin – Folmeg Márta – Sebestyén Lilla – Fűzi Beatrix

Ki mit visz át a túlsó partra? Oktatók alkalmazkodásának vizsgálata egy felsőoktatási intézmény példáján keresztül

Az EPIC (exposure – megismerés, persuasion – rábeszélés, meggyőzés, identification – azonosulás, commitment – elköteleződés) (Aragón és mtsai, 2017) egy olyan adaptációs modell, amely leírja, milyen lépéseken keresztül történhet innováció, változás bevezetése egy szervezetbe a megismertéstől az elköteleződésig (2. ábra). Az oktatási fejlesztések gyakorlatában értelmezve a modell szakaszait: a megismerés (exposure) során arra törekszünk, hogy felkeltsük az érdeklődést az újdonság iránt pl. ismeretterjesztő anyagokkal. A rábeszélés és meggyőzés (persuasion) szakaszában az érzékenyítésen, a tudatosításon és a szemléltetformáláson van a hangsúly, amit például rövid módszertani képzések keretében tudunk megvalósítani. Az azonosulás (identification) szakaszában biztosítanunk kell az oktatói párbeszédet és támogatnunk kell a tudásmegosztást. Az elköteleződés (commitment) már komolyabb erőfeszítést igényel az oktatók részéről, feltételezi, hogy már a saját munkájukba integráltan valósítják meg a tanultakat, ami a mindennapi gyakorlattá váláshoz folyamatos támogatást kíván.

Csima Melinda – Nemes Nikolett

A diaszpórában tanítók digitális kompetenciájának változása a pandémia okozta lezárások idején

Tekintve, hogy a hétfélig magyar iskolák többségében supplementary schoolnak – vagyis kiegészítő iskoláknak – minősülnek, s kívülről tekintődnek a befogadó és a származási ország oktatási rendszerén, nem vonatkoztatható rájuk egyik állam pedagógusokra előírt szabályozása sem. Már csak azért sem, mert míg hazai viszonylatban végzettséghez kötötten tölthető be pedagógus munkakör, addig a diaszpóra intézményeiben – melyek sok esetben önkéntes szerveződés útján alakultak – akár pedagógiai végzettség nélküli lelkes szülők is részt vehetnek a gyermekek és fiatalok oktatásában.

T. Kárász Judit – Széll Krisztián

Hogyan térnek el a papír-ceruza és számítógépes teszteredmények? Szisztematikus szakirodalmi áttekintés a PISA, TIMSS és PIRLS mérésekkel kapcsolatos tapasztalatokról

Magyarország jelenleg három nemzetközi tanulói teljesítménymérésen vesz részt. A PISA, TIMSS és PIRLS mérések különböző korosztályokat mérnek szövegértés, matematika és természettudomány területeken. Mindhárom mérés az utóbbi mérési ciklus(ok) során papír-ceruza mérési módról számítógépes adatfelvételre váltott, amit több tényező indokolt. Az érvek között szerepel a 21. századi képességek bevonása a mérésbe (OECD, 2017d), az innovatív, a terület tartalmi elemeit jobban mérő itemek lehetősége (Mullis és Martin, 2017) vagy a különböző szintű mérések kombinálásának lehetősége (Mullis és Martin, 2019).